

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urtos/7/2025
Identifikačné číslo spisu:	1019200921
Dátum vydania rozhodnutia:	09.12.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Zeleňáková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1019200921.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martiny Zeleňákovvej a sudcov JUDr. Dušana Krč - Šeberu a JUDr. Dušana Szabóa, v trestnej veci odsúdeného V. K., v konaní o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 9. decembra 2025, o sťažnosti odsúdeného V. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 24. septembra 2025, sp. zn. 1 Ntc/17/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného V. K. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozhodol tak, že podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, § 416 ods. 1, § 417 ods. 1 Trestného poriadku, § 68 ods. 2 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený V. K., nar. XX. V. XXXX v Z., bytom Z.-B., Z. XXXX/XX, sa v skúšobnej dobe určenej uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Ntc/17/2019 zo 4. septembra 2019, právoplatným toho istého dňa, pri podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, uznaného a vykonaného na podklade rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. júna 2017, sp. zn. 2Ntc/4/2017, právoplatného 6. septembra 2017, neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, 8 (osem) mesiacov a 21 (dvadsaťjeden) dní vykoná.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený V. K. (ďalej tiež „odsúdený“ alebo „sťažovateľ“) v zákonom stanovenej lehote, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, riadne a včas sťažnosť, ktorú neskôr osobitným podaním sám odôvodnil.

V písomných dôvodoch podanej sťažnosti odsúdený namietal, že pred začiatkom pojednávania oznámil krajskému sudu, že mu nebola poskytnutá obhajoba „ex off“ spolu s doručeným predvolaním na pojednávanie (správne - verejné zasadnutie), preto čakal za pridelením obhajcu. Vzhľadom na to, že krajský súd tak neurobil, oznámil mu, že trvá na obhajobe na vlastné náklady s tým, že pred

pojednáváním poslal list so žiadosťou, aby ho v prejednávanej veci zastupovala advokátka JUDr. Alena Chvojková, ktorú má na plnú moc vo všetkých konaniach. Odsúdený zdôraznil, že sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v dôsledku čoho má, podľa jeho názoru, zo zákona nárok na potrebnú obhajobu, pričom postupom súdu prvého stupňa mu boli porušené ľudské práva, keďže krajský súd pokračoval v pojednávaní bez obhajcu, čím porušil zákon. Sťažovateľ ešte uviedol, že viacnásobne upovedomil predsedníčku senátu, že nerozumie, čo mu hovorí, avšak predsedníčka senátu jeho vyjadrenie neakceptovala. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozhodnutie krajského súdu, nariadil nové pojednávanie, kde ho bude zastupovať advokátka JUDr. Alena Chvojková s ohľadom na povinnú obhajobu z dôvodu, že sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody.

Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako i konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona ak podmiennečne prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 416 ods. 1 Trestného poriadku o tom, či sa podmiennečne prepustený osvedčil alebo či sa zvyšok trestu vykoná, rozhoduje súd na verejnom zasadnutí. Rozhodnutie, že sa podmiennečne prepustený osvedčil, môže so súhlasom prokurátora urobiť aj predseda senátu.

Podľa § 417 ods. 1 Trestného poriadku na rozhodnutie podľa § 415 je príslušný okresný súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva, a na rozhodnutie podľa § 416 súd, ktorý odsúdeného z výkonu trestu podmiennečne prepustil.

Súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody (§ 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov).

Ak podmiennečne prepustený spácha v skúšobnej dobe úmyselný trestný čin, svedčí to o tom, že podmiennečné prepustenie nesplnilo svoj cieľ a je potrebné, aby odsúdený vykonával aj zvyšok trestu odňatia slobody. Podmiennečným prepustením sa dáva možnosť odsúdenému, aby preukázal, že nepodmiennečný výkon trestu odňatia slobody už nie je potrebný a účel trestu možno dosiahnuť aj trestom na slobode, s uložením primeranej skúšobnej doby. Pokiaľ má podmiennečne prepustený viesť v skúšobnej dobe riadny život, znamená to, že rešpektuje právny poriadok a neporušuje právne normy. Ak však tieto závažným spôsobom poruší, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin - ako aj v danom prípade - svedčí to o tom, že podmiennečné prepustenie nesplnilo svoj cieľ a je potrebné, aby odsúdený vykonával aj zvyšok trestu odňatia slobody (primerane uznesenie najvyššieho súdu z 28. marca 2017, sp. zn. 2Urtost/2/2017, rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 64/2001].

Z vyššie citovaných ustanovení „a contrario“(výkladom opakom) vyplýva, že ak podmiennečne prepustený nevedol v skúšobnej dobe riadny život alebo neplnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd

rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná.

Z predloženého spisu je zrejmé, že Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 2Ntc/4/2017 z 29. júna 2017, právoplatným 6. septembra 2017 podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zák. č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby (ďalej aj „zák. č. 549/2011 Z. z.“) uznal s tým, že sa vykoná na území Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Eisenstadt sp. zn. 7 Hv 19/16k z 11. mája 2016 v spojení s rozsudkom Najvyššieho krajského súdu Viedeň sp. zn. 20 Bs 322/16y z 13. decembra 2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Eisenstadt sp. zn. 7Hv 19/6k z 12. apríla 2017, právoplatným 14. apríla 2017, v časti, ktorou bol V. K. uznaný za vinného zo zločinu ťažkej krádeže vlámaním alebo so zbraňami za účelom zárobku podľa § 127, § 128 ods. 1 č. 5, § 129 ods. 1 č. 1, č. 2, ods. 2 č. 1, č. 2, § 130 ods. 3, § 15 Trestného zákonníka Rakúskej republiky (bod I./) a z prečinu odcudzenia bezhotovostných platobných prostriedkov podľa § 241e ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky (bod III./) a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2Ntc/4/2017, z 8. novembra 2017, právoplatným 24. novembra 2017, bola odsúdenému V. K. započítaná do uloženého trestu odňatia slobody doba výkonu väzby v Rakúskej republike od 25. novembra 2015 do 13. decembra 2016 a doba výkonu trestu odňatia slobody v Rakúskej republike od 13. decembra 2016 do 12. októbra 2017, odkedy odsúdený vykonával trest odňatia slobody v Slovenskej republike.

Z výkonu trestu bol odsúdený uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Ntc/17/2019 zo 4. septembra 2019, právoplatným toho istého dňa, podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z., § 415 ods. 1 Trestného poriadku, § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmiennečne prepustený a zároveň mu bola podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona určená skúšobná doba na 3 (tri) roky.

Skúšobná doba podmiennečného prepustenia v trvaní 3 (troch) rokov začala odsúdenému v súlade s § 68 ods. 1 Trestného zákona plynúť dňom podmiennečného prepustenia, teda 4. septembra 2019 a mala plynúť do 4. septembra 2022, avšak s poukazom na skutočnosť, že skúšobná doba podmiennečného prepustenia u odsúdeného neplynula počas výkonu väzby/trestu odňatia slobody: od 2. júna 2020 do 30. novembra 2021 (trestná vec vedená na Okresnom súde Malacky, sp. zn. 0T/38/2020), od 30. novembra 2021 do 24. novembra 2022 (trestná vec vedená na Okresnom súde Bratislava V, sp. zn. 3T/53/2020), od 3. februára 2023 do 3. októbra 2023 (trestná vec vedená na Okresnom súde Bratislava V, sp. zn. 4T/40/2023), od 3. októbra 2023 do 9. októbra 2023 (trestná vec vedená na Krajskom súde v Bratislave, sp. zn. 3Ntc/7/2023), od 9. októbra 2023 do 23. augusta 2024 (výkon väzby/trestu v Rakúskej republike - č. I. 142, č. I. 182 spisu) a od 9. apríla 2025 do 8. októbra 2025 (trestná vec Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. 0T/80/2025), mala by uplynúť až 14. marca 2027.

V prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona nutné zisťovať, či odsúdený viedol počas plynutia skúšobnej doby riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti. Krajským súdom bolo správne zistené, že odsúdený v skúšobnej dobe páchal početnú úmyselnú trestnú činnosť, a to:

- 18. februára 2020 prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 4T/1/2021, zo 16. marca 2021, právoplatný 1. apríla 2021),
- 30. mája 2020 prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona (rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 8T/3/2021, z 27. januára 2022, právoplatný 28. januára 2022),
- 3. mája 2020 prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/41/2021, z 27. apríla 2021, právoplatný 14. mája 2021),
- 3. februára 2023 prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 4 Trestného zákona (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 4T/40/2023, z 22. mája 2023, právoplatný toho istého dňa),

- 3. mája 2020 prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona (trestný rozkaz Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. B2-4T/29/2022 zo 7. marca 2024, právoplatný 26. októbra 2024),
- 5. mája 2020 prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona (trestný rozkaz Okresného súdu Malacky, sp. zn. OT/38/2020, z 8. mája 2020, právoplatný toho istého dňa),
- 15. marca 2025 prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona (trestný rozkaz Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. OT/80/2025, zo 16. marca 2025, právoplatný toho istého dňa),
- 24. januára 2020 prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona (rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 3T/18/2020, z 1. decembra 2020, právoplatný toho istého dňa),
- 1. februára 2023 trestný čin proti majetku (cudzozemské odsúdenie Landesgericht für Strafsachen Wien, sp. zn. 017 Hv 146/2023x, z 5. apríla 2024),

rovnako tak krajský súd správne zistil, že sa odsúdený dopustil aj nasledujúcich priestupkov:

- 2. marca 2020, 25. apríla 2020, 3. mája 2020, 13. mája 2020 na úseku cestnej dopravy podľa § 22 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch,
- 4. decembra 2024 proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch za hrubé správanie.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že odsúdený v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia, teda v čase kedy mal preukázať, že je schopný viesť riadny život, ktorým sa nepochybne rozumie taký spôsob života, ktorý nezahŕňa páchanie úmyselnej trestnej činnosti a ani priestupkov, ale naopak vyznačuje sa dodržiavaním právnych predpisov, sa dopustil deviatich (zjednodušene povedané) rôznych úmyselných trestných činov a niekoľkých priestupkov. Odsúdený teda nevyužil možnosť preukázať, že z výkonu trestu odňatia slobody, z ktorého bol podmienne prepustený, sa poučil, zmenil svoj prístup k životu, prebehla u neho taká premena charakterových vlastností, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, teda, že sa nebude dopúšťať trestnej činnosti a ani priestupkov, a preto ďalší výkon nepodmieneného trestu odňatia slobody už u neho nie je potrebný. Počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia, kedy mal preukázať, že sa polepšil a trestnú činnosť už páchať nebude, sa dopustil rôznej trestnej činnosti vrátane trestnej činnosti obdobnej povahy, za akú mu bol uložený trest odňatia slobody, z ktorého bol podmienne prepustený. Krajský súd preto dospel k správne záveru, že odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia nevedol riadny život, a preto je potrebné uňho nariadiť výkon zvyšku trestu odňatia slobody.

Súd prvého stupňa správne poukázal aj na skutočnosť, že odsúdeného od páchania trestnej činnosti neodradila ani hrozba výkonu zvyšku trestu odňatia slobody, čím jednoznačne preukázal neakceptovateľný postoj k dodržiavaniu právnych predpisov svedčiaci o nesplnení základnej podmienky pre rozhodnutie o osvedčení sa v skúšobnej dobe, ktorou je vedenie riadneho života. Sťažovateľ zjavne nevyužil „šancu“ zaradiť sa do života mimo výkonu trestu odňatia slobody pred uplynutím celej výmery uloženého trestu odňatia slobody.

Správne rozhodol krajský súd aj o určení zvyšku trestu odňatia slobody, ktorý má sťažovateľ vykonať - 1 rok, 8 mesiacov a 21 dní, keďže odsúdený mal pôvodne vykonať trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, ktorý začal so započítaním väzby vykonávať 25. novembra 2015 (kedy bola obmedzená jeho osobná sloboda väzbou), pričom podmienne prepustený bol 4. septembra 2019, teda vykonal z uloženého trestu 3 roky, 9 mesiacov a 9 dní.

K sťažnostným námietkam odsúdeného je potrebné uviesť, že:

Podľa § 36 ods. 4 Trestného poriadku za včasnosť zvolenia obhajcu, ako aj za včasnosť podania žiadosti o ustanovenie obhajcu podľa § 40 ods. 2 zodpovedá obvinený; pri zmene obhajcu nie je zvolenie obhajcu alebo ustanovenie obhajcu podľa § 40 ods. 2 dôvodom na zmenu termínu už nariadeného úkonu trestného konania.

Podľa § 36 ods. 5 Trestného poriadku účinky zastupovania obhajcom nastávajú okamihom doručenia splnomocnenia alebo opatrenia o ustanovení obhajcu konajúcemu orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu.

Podľa § 38 ods. 1 Trestného poriadku vo vykonávacom konaní, v ktorom súd rozhoduje na verejnom zasadnutí, musí mať odsúdený obhajcu, ak

- a) je pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená,
- b) ide o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody mladistvého, ktorý v čase konania verejného zasadania nedovršil osemnásť rok,
- c) je vo väzbe, alebo
- d) sú pochybnosti o jeho spôsobilosti náležite sa obhajovať.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného poriadku obvinený alebo iná oprávnená osoba zvolí obhajcu tým, že písomne splnomocní obhajobou advokáta.

V podanej sťažnosti odsúdený v podstate vyjadril názor, že sú u neho splnené podmienky povinnej obhajoby, keďže je vo výkone trestu odňatia slobody, a preto očakával, že mu krajský súd z vlastnej iniciatívy ustanoví „ex offio“ obhajcu, k čomu však nedošlo, preto súdu prvého stupňa pred začiatkom verejného zasadnutia oznámil, že trvá na obhajobe na vlastné náklady a žiada, aby ho zastupovala advokátka JUDr. Alena Chvojková, ktorá ho zastupuje (obhajuje) vo všetkých ostatných konaniach na podklade ním udelenej plnej moci. Vzhľadom na to, že krajský súd takto nepostupoval, dospel odsúdený k záveru, že v jeho prípade došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu.

V tejto súvislosti sa žiada v prvom rade uviesť, že v prejednávanej veci odsúdeného nešlo o dôvod povinnej obhajoby, keďže vychádzajúc z ustanovenia § 38 ods. 1 Trestného poriadku sťažovateľ nie je pozbavený spôsobilosti na právne úkony, jeho spôsobilosť na právne úkony nie je obmedzená, nešlo v jeho prípade o podmieňané prepustenie mladistvého odsúdeného, nebol vo väzbe a nie sú u neho ani pochybnosti o spôsobilosti náležite sa obhajovať. Na dotknutom verejnom zasadnutí neboli preberané žiadne náročné skutkové a ani právne záležitosti, odsúdený mal vedomosť o tom, že bol podmieňane prepustený, vedel že v skúšobnej dobe podmieňaného prepustenia musí viesť riadny život a nepochybne vedel, že takto nekonal, keďže sa počas plynutia skúšobnej doby podmieňaného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody opakovane dopúšťal rôznej úmyselnej trestnej činnosti, preto tvrdenia odsúdeného, že predsedníčke senátu opakovane oznamoval, že na verejnom zasadnutí uvádzaným paragrafom nerozumie, žiadne pochybnosti o jeho spôsobilosti náležite sa obhajovať nezakladali.

Zároveň je potrebné uviesť, že sťažovateľ prevzal predvolanie na verejné zasadnutie, ktorého predmetom bolo rozhodovanie o tom, či sa ne/osvedčil v skúšobnej dobe podmieňaného prepustenia, takmer dva mesiace pred konaním dotknutého verejného zasadnutia, preto mal dostatočný časový priestor na to, aby si obhajkyňu na plnú moc sám zvolil, alebo aby požiadal o ustanovenie obhajcu, ak nemá dostatočné prostriedky na obhajobu (čo však odsúdený netvrdí a napokon podľa jeho vlastného vyjadrenia je v iných konaniach touto obhajkyňou na podklade ním udeleného plnomocenstva zastúpený), avšak odsúdený do termínu konania verejného zasadnutia plnú moc zvolenej obhajkyňi krajskému súdu nepredložil, preto krajský súd postupoval správne, pokiaľ verejné zasadnutie z dôvodu, že odsúdený si chce zvoliť obhajcu neodročil, keďže sťažovateľ, ako to už bolo uvedené, mal dostatočný časový priestor buď na zvolenie si obhajcu alebo na požiadanie o jeho ustanovenie, s tým, že za včasnosť zvolenia obhajcu a za včasnosť podania žiadosti o ustanovenie obhajcu zodpovedá obvinený, pričom v prípade odsúdeného o dôvod povinnej obhajoby nejde, teda odsúdený sa na verejnom zasadnutí o ne/osvedčení sa v skúšobnej dobe podmieňaného prepustenia (keďže spravidla nejde, ako tomu bolo aj v prejednávanej veci, o skutkovo a ani právne náročnú problematiku) môže obhajovať aj sám.

Na základe vyššie uvedených dôvodov preto senát najvyššieho súdu jednomyselne rozhodol tak, ako je

to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.